

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság dr. Csohány László ügyvéd (4024 Debrecen, Csapó u. 4.I/18.) által képviselt **felperesnek** a dr. Antal és dr. Czakó Ügyvédi Iroda (4028 Debrecen, Magyar u.13/D., ügyintéző: dr. Czakó Marianna ügyvéd) által képviselt **alperes** ellen **egyetemleges jogosultak közötti elszámolás** iránt a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságnál 7.G.40.229/2008. szám alatt indult és másodfokon a Debreceni Ítéltábla Gf.IV.30.457/2009/7. számú ítéletével befejezett perében a másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Debreceni Ítéltábla Gf.IV.30.457/2009/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 360.000 (Háromszázhatvanezer) Ft felülvizsgálati perköltséget és az Államnak az adóhatóság felhívására 1.171.140 (Egymillió-egyszázhetvenegyezer-egyszáznegyven) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen további jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét, melyben az alperest 19.518.990 Ft és késedelmi kamatai megfizetésére kötelezte, az ezt meghaladó keresetet és viszontkeresetet elutasította.

A felülvizsgálati kérelem megítélése szempontjából irányadó tényállás szerint a felperes és a perben nem álló M. S., mint egyetemleges jogosultak egymás között egyenlő arányban 33.000.000 Ft kölcsönt nyújtottak egy természetes személynek, akitől a tartozást a G. Kereskedelmi és Szolgáltató Kft. átvállalta. A

hitelezők követelésének biztosítására az adós vételi jogot engedett a tulajdonában álló ingatlan meghatározott hányadára. Az adós G. Kft. ellen indult felszámolási eljárásban M. S. által bejelentett 33.000.000 Ft hitelezői igényt a felszámoló nyilvántartásba vette. A felszámolási eljárás alatt M. S. a teljes követelést átruházta 20.000.000 Ft ellenében B.G-re, akitől egy engedményezési láncolat útján a követelést a jelen per alperese szerezte meg. A felszámolási eljárásban az alperes a 124.732.088 Ft hitelezői igénye kielégítéseképpen - amelyben a 33.000.000 Ft hitelezői követelés is szerepelt - valójában 360.000.000 Ft értékű ingatlan tulajdoni hányadhoz jutott.

A jogerős ítélet a Legfelsőbb Bíróságnak felülvizsgálati eljárásban hozott Gfv.IX.30.345/2007/4. számú ítéletében kifejtett jogi álláspontnak megfelelően M. S. engedményezési nyilatkozatát szubjektív hatályú, olyan jognyilatkozatnak minősítette, amely a felperesre, mint egyetemleges jogosult társra nem hatott ki, ezért az egyetemleges jogosult társ felperes hitelezői pozíciója sem szűnt meg. Az új jogosult engedményes a Ptk. 329. § /1/ bekezdése értelmében az engedményező egyetemleges jogosult helyébe lépett. A felperes, mint egyetemleges jogosult az engedményezést követően is hitelező maradt, erre tekintettel a felperesnek és az alperesnek, mint egyetemleges jogosultaknak kell a Ptk. 336. §-a szerint egymással elszámolniuk. Az alperes által megszerzett tulajdoni hányadok értékéből a felperest megillető 16.500.000 Ft követelésre 47.622.070 Ft jut, amelyet az alperes a fenti jogszabályhely alapján köteles lenne megfizetni. Ezt az összeget azonban csökkenteni kell az alperes által külön megállapodás alapján kifizetett 25.000.000 Ft-tal, valamint az általa jogszerűen beszámított 3.103.080 Ft-tal.

A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel és a másodfokú ítéletnek az első fokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezésével a kereset elutasítását kérte. Jogszabálysértésként a Ptk. 329., 335. §-át jelölte meg. A felülvizsgálati kérelem indokolása szerint azzal, hogy M. S., mint a követelés egyetemleges jogosultja a teljes követelést visszterhesen engedményezte B. G-re, az eredeti jogosultnak, tehát a felperesnek is megszűnt mind a jogutódokkal, mind az adóssal szemben mindennemű jogosultsága. Az engedményezéssel az engedményes nemcsak jogosulti pozíciót, hanem a követelés tulajdonjogát is megszerezte. Az engedményezés tehát nemcsak szubjektív hatályú jognyilatkozatként értékelhető. Az engedményes érvényesítheti csak a követelést a kötelezettel szemben, az alperes az engedményes jogutódja és a felperes között semmilyen jogviszony nincs. Így elszámolási kötelezettsége a felperessel szemben csak M. S. van az engedményezés 20.000.000 Ft-os ellenértéke tekintetében.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan, mert a jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

Az alperes alaptalanul érvelt azzal, hogy az engedményezéssel az engedményes B. G. és jogutódjai a követelés tulajdonjogát szerezték meg. A tulajdonjog tárgyait a Ptk. 94-97. §-ai tartalmazzák és azok között nem szerepel a követelés. A követelés nem dolog, rá a tulajdonjog szabályait nem lehet megfelelően alkalmazni, így a közös tulajdon tárgya sem lehet és nem irányadó rá a Ptk. 117. §-ának /2/ bekezdése sem. A perbeli követelés a hitelezőnek a kötelezettel szembeni - egy kötelmi jogviszonyból származó - igénye, joga arra, hogy a kötelezett az ő részére teljesítsen. Az engedményezéssel csak alanyváltozás következik be a jogosult személyében, a továbbiakban már e jogutód követelheti a teljesítést, a szolgáltatást a kötelezettől és megilletik a követeléssel kapcsolatos mindazon jogok, amelyek az engedményezőt is megillették. A kölcsönszerződésben a jogosulti pozícióban két egyetemleges jogosult volt az adóssal szemben, így a teljes követeléssel bármelyikük rendelkezhetett, de mivel az engedményezés nem jelenti a követelés érvényesítését, ezt csak szubjektív hatállyal tehették, tehát a másik jogosult, a felperes jogi helyzetét ez nem érinthette (Ptk. 335. § /2/ bekezdés). Így a későbbi engedményesek is csak egyetemleges jogosulti pozíciót szerezhettek, ezért nem sértett jogszabályt a jogerős ítélet, amikor a Ptk. 336. §-a szerinti elszámolást a felperes és az alperes között végezte el.

A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alapján a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az alperes a Pp. 270. §-a /1/ bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 78. § /1/ bekezdése értelmében köteles megfizetni a felperesnek az ügyvédi képviseléssel felmerült költségét, amelynek mértékét a Legfelsőbb Bíróság a 32/2003./VIII.22./ IM rendelet 3. § /2/, /5/, /6/ bekezdése alapján az ügyvédi tevékenységgel arányosan állapította meg 360.000 Ft-ban, amely az ÁFA-t is tartalmazza. Az alperes a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986./VI.16./ IM rendelet 13. §-a /2/ bekezdése és 15. §-a alapján köteles az Államnak megfizetni.

Budapest, 2010. október 12.

Salamonné dr.Solymosi Ibolya sk.
a tanács elnöke, előadó-bíró
Dr.Lőrincz Györgyné sk.bíró

Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára bíró